

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 151/08-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. mája 2008 predbežne prerokoval sťažnosť J. K., H., ktorou namieta porušenie svojho bližšie neoznačeného základného práva uznesením Okresného súdu Svidník sp. zn. 4 C 422/02 z 25. mája 2006 a uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8 Co 95/2006 z 31. augusta 2007, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. K. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 23. apríla 2008 doručené podanie J. K., H. (ďalej len „sťažovateľ“), označené ako „*Sťažnosť pre porušenie môjho ústavného práva*“, ktorým namieta porušenie svojho bližšie neoznačeného práva uznesením Okresného súdu Svidník (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 4 C 422/02 z 25. mája 2006 a uznesením Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 8 Co 95/2006 z 31. augusta 2007.

Zo sťažnosti a z priloženej dokumentácie vyplýva, že sťažovateľ podal 30. augusta 2002 okresnému súdu žalobu o ochranu osobnosti proti odporcovi J. K., R., o ktorej rozhodol okresný súd rozsudkom č. k. 4 C 422/02-25 z 11. februára 2003 tak, že ju zamietol a sťažovateľovi uložil zaplatiť odporcovi trovy konania.

Sťažovateľ podal proti označenému rozsudku odvolanie a v sťažnosti ďalej uvádza:

„Od podania odvolania som nevedel ako táto moja právna záležitosť je riešená a v akom štádiu sa nachádza. Bol som veľmi prekvapený, keď som dostal upovedomenie od exekútorského úradu Bc. J. V., aby som zaplatil právnenmu zástupcovi v zmysle právoplatného uznesenia Okresného súdu Svidník č. 4 C 422/02, ktoré malo nadobudnúť právoplatnosť dňa 17. 7. 2006. Po obdržaní tohto oznámenia som v zákonnej lehote podal námietky proti exekúcii. V dôvodoch som v podstate uviedol to, že doposiaľ mi nebolo doručené žiadne rozhodnutie Okresného súdu ani Krajského súdu a preto v danom prípade neexistuje právoplatný exekučný titul na realizovanie exekúcie...

Dňa 11. 9. 2006 som požiadal Okresný súd vo Svidníku o zaslanie uznesenia, na základe ktorého bol nariadený výkon rozhodnutia proti mojej osobe. V skutočnosti Okresný súd mi aj zaslal predmetné uznesenie. Po prečítaní tohto uznesenia som bol veľmi zhrozený, lebo v dôvodoch tohto uznesenia bolo uvedené, že na základe podaného odvolania proti rozhodnutiu Okresného súdu, Krajský súd uznesením zo dňa 17. 5. 2004, pod č. 4 Co 191/03 zrušil rozsudok Okresného súdu a vec vrátil na nové konanie a rozhodnutie, toto uznesenie mi nebolo doručené. Taktiež v dôvodoch je uvedené, že Okresný súd vydal ďalšie uznesenia, v ktorých bolo uvedené, že som bol povinný odstrániť vady žaloby a jedná sa o uznesenie zo dňa 10. 3. 2005 a uznesenie zo dňa 20. 6. 2005. Takéto uznesenia mi do dnešného dňa neboli doručené a preto som nemohol uloženú povinnosť splniť a taktiež proti nim podať odvolanie...

Krajský súd v Prešove dňa 31. 8. 07 v tejto právnej záležitosti vedenej pod č. 8 Co 95/2006 vydal uznesenie, ktorým moje odvolanie, ktoré som podal proti uzneseniu Okresného súdu odmietol. V dôvodoch uvádza, že som na výzvu odvolacieho súdu nereagoval a preto vydal takéto rozhodnutie. Takéto konštatovanie súdu je mylné a nesprávne, lebo po doručení tejto výzvy dňa 11. 12. 2006 som podal podanie, v ktorom som presne uviedol, že rozhodnutia Okresného súdu, ktoré mi mali byť doručované som

prevziať nemohol, nakoľko som bol mimo územia SR, teda taktiež súd nemohol ustanoviť domnienku, že v zmysle O. s. p. tieto rozhodnutia mi boli doručené.

Zo strany Krajského súdu Prešov a Okresného súdu Svidník mi bola odňatá možnosť konať pred súdom a mám za to, že v mojom danom prípade je prípustné dovolanie v zmysle § 236 a § 237 O. s. p.

Týmto podaním Vás žiadam, aby bolo zrušené uznesenie, a to preto, lebo bol porušený zákon - ústavné právo...“

II.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľ namieta porušenie svojho bližšie neoznačeného „ústavného práva“ uznesením okresného súdu sp. zn. 4 C 422/02 z 25. mája 2006 a uznesením krajského súdu sp. zn. 8 Co 95/2006 z 31. augusta 2007.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 64/03, I. ÚS 188/03).

Ústavný súd zistil, že uznesenie okresného súdu sp. zn. 4 C 422/02 z 25. mája 2006 bolo sťažovateľovi doručované 22. júna 2006, pričom zásielka bola okresnému súdu vrátená 8. júla 2006 s poznámkou, že adresát si ju v odbernej lehote neprevzal. Okresný súd túto zásielku považoval za doručенú a na tomto základe vyznačil právoplatnosť označeného uznesenia. Následne bolo na základe žiadosti sťažovateľa označené uznesenie opätovne doručované, pričom sťažovateľ si zásielku prevzal 7. septembra 2006.

Vo vzťahu k uzneseniu krajského súdu sp. zn. 8 Co 95/2006 z 31. augusta 2007 ústavný súd zistil, že sťažovateľ si ho prevzal 28. septembra 2007, pričom v tento deň nadobudlo aj právoplatnosť.

Sťažnosť sťažovateľa bola daná na poštovú prepravu 21. apríla 2008 a ústavnému súdu bola doručená 23. apríla 2008.

Z uvedeného vyplýva, že sťažnosť sťažovateľa bola ústavnému súdu podaná zjavne po uplynutí lehoty uvedenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, a preto ju ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

Nad rámec odôvodnenia tohto uznesenia ústavný súd konštatuje, že sťažnosť sťažovateľa v predloženom znení neobsahovala ani náležitosti kvalifikovanej sťažnosti v zmysle § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde, keďže okrem iného neobsahovala označenie konkrétneho základného práva, ktoré malo byť porušené [§ 50 ods. 1 písm. a) zákona o ústavnom súde], neboli k nej priložené kópie namietaných rozhodnutí okresného súdu a krajského súdu (§ 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde) a nebolo k nej priložené ani splnomocnenie na zastupovanie sťažovateľa advokátom (§ 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde). Vzhľadom na skutočnosť, že sťažnosť bola podaná oneskorene, ústavný súd už odstránenie týchto nedostatkov sťažnosti od sťažovateľa nepožadoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. mája 2008